

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת וַיֵּשֶׁב

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ו' - חלק י"ב

קונטרס 162

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שֶׁמֶשׁ תּוֹכֵב"א

🌸 **מפתח עלוני אור הזוהר 1-34** 🌸

תוכן העלונים		עמוד העלון	עמוד הספר
עלון אור הזוהר - גליון 18 - הודש שבט תש"ע [8 עמודים]			
133	א	313. שער. 314. חרשות - סט זוהר היומני 6 חלקים בכריכה קשה.	
134	ב	315. לאורם נלך, לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.	
135	ג	316. לאורם נלך, לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.	
136	ד	317. אור הזוהר. 318. מהר"ר חיים משה בלכמן שליט"א.	
137	ה	319. מהר"ר עובדיה כהן שליט"א מבאר שבע. 320. מכתב מהר"ר החפץ בעלילים שמו שליט"א. 321. מהר"ר אריאל דיין שליט"א מבני ברק	
138	ו	322. כוכבי אור - הזכות לזכות את הרבים מאמר ב'. 323. נודל מעלת שוכר המנחה את הרבים מנשם, מדרשים, וזה"ק, ספרי מוסר ועוד. 324. ובכלל זה מי שמדפיס ספרים להזוהר את הרבים, 325. או שנותן כסף להדפיס.	
139	ז	326. המשך מעמוד הקודם.	
140	ח	327. מודעה - ליזמי הרבים - גזר ותלה עמוד זה במקום השיעור. 328. במקום קדוש זה מתקיימים שיעורים בוהר הקדוש לקירוב הנאולה.	
עלון אור הזוהר - גליון 19 - הודש אדר תש"ע [10 עמודים]			
141	א	329. שער העלון. 330. פרמידת ענק של מעל 1,000 שיעורי הזוהר הקדוש!!! בכל הארץ!!!	
142	ב	331. נר למאור. 332. דבר המערכת. 333. מי כענך ישראל.	
143	ג	334. שיעורי אור הרשב"י. 335. הרשמה להצטרפות למסירת שיעורים בוהר הקדוש. 336. רשימת שיעורי הזוהר הקדוש במקומות הקדושים. 337. שיעורי הזוהר הקדוש 24 שעות ביממה.	
144	ד	338. רשימת 1,000 שיעורי הזוהר הקדוש "אור הרשב"י" בכל הארץ והעולם. 339. זמני שיעורי הזוהר הקדוש בכל העולם. 340. מספרי טלפון לברורים בנוגע לשיעורים.	
145	ה	341. המשך רשימת 1,000 שיעורי הזוהר הקדוש "אור הרשב"י" בכל הארץ והעולם. 342. המשך זמני שיעורי הזוהר הקדוש בכל העולם. 343. המשך מספרי טלפון לברורים בנוגע לשיעורים.	
146	ו	344. המשך רשימת 1,000 שיעורי הזוהר הקדוש "אור הרשב"י" בכל הארץ והעולם. 345. המשך זמני שיעורי הזוהר הקדוש בכל העולם. 346. המשך מספרי טלפון לברורים בנוגע לשיעורים.	
147	ז	347. המשך רשימת 1,000 שיעורי הזוהר הקדוש "אור הרשב"י" בכל הארץ והעולם. 348. המשך זמני שיעורי הזוהר הקדוש בכל העולם. 349. המשך מספרי טלפון לברורים בנוגע לשיעורים.	
148	ח	350. המשך רשימת 1,000 שיעורי הזוהר הקדוש "אור הרשב"י" בכל הארץ והעולם. 351. המשך זמני שיעורי הזוהר הקדוש בכל העולם. 352. המשך מספרי טלפון לברורים בנוגע לשיעורים.	
149	ט	353. המשך רשימת 1,000 שיעורי הזוהר הקדוש "אור הרשב"י" בכל הארץ והעולם. 354. המשך זמני שיעורי הזוהר הקדוש בכל העולם. 355. המשך מספרי טלפון לברורים בנוגע לשיעורים.	
150	י	356. אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח. 357. היהודים שמשו יצבעו עלידם ואמרו: "בזכותך הגיעת!". 358. תמונת שור הבר והליתן, ותחת המתים, ומשיח, ואילנה הנביא,	

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

מפתח עלוני אור הזוהר 1-34

תוכן העלונים	עמוד העלון	עמוד הספר
עלון אור הזוהר - גליון 20 - חודש אדר תש"ע [8 עמודים]		
359. שער.		
360. גדולי ישראל והזוהר.	א	151
361. מפתח העלון.		
362. לאורם נלך - לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.	ב	152
363. לאורם נלך - לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.		
364. אור הזוהר.		
365. מכתב מיהודי שרוצה שישלחו לו את ספרי הזוהר, בשביל ללמוד.	ג	153
366. מכתב מיהודי שרוצה שישלחו לשיבת שלו את ספרי הזוהר, בשביל ללמוד.		
367. מכתב מהרב הצדיק רבי שמואל טננאל בלום שליט"א נכד כבוד קדושת הצדיק מקאשוי וזותו תג עליו אמן.		
368. מכתב נוסף שרוצה שישלחו לו את ספרי הזוהר,		
369. מהר"ר יא"ש כהן שליט"א.		
370. מכתב נפלא מאת אחיו הגאון הצדיק המקובל רבי בניחו שמואלי שליט"א.		
371. מהר"ר ש. ל. חיפה.	ד	154
372. מהר"ג אפרים וייס שליט"א.		
373. מהר"ר סיאג ניר שליט"א.		
374. מכתב קודש מהגאון המקובל הרה"צ שלמה וקנין שליט"א.		
375. מכתב נפלא מלא בשורות ותשבחות מהרג"פ ב. שליט"א.	ה	155
376. כוכבי אור - הזכות לזכות את הרבים מאמר ג'.		
377. גודל מעלת סכר המוכה את הרבים מש"ס, מדרשים, זוח"ק, ספרי מוסר ועוד.		
378. ובכלל זה מי שמדפיס ספרים להזוהר את הרבים,		
379. או שנותן סכף להדפיס.	ו	156
380. אברהם אבינו ע"ה נקרא "אדוב", מפני שמינע בהשלמת נפשו כדי שיוכל להרבות כבוד ה', למעט את מורדיו ולהרבות עבדיו ויודעיו.		
381. המשך - אברהם אבינו ע"ה נקרא "אדוב", מפני שמינע בהשלמת נפשו כדי שיוכל להרבות כבוד ה', למעט את מורדיו ולהרבות עבדיו ויודעיו.	ז	157
382. קומיקס,	ח	158
383. הבן איש חי זיע"א,		
384. אורחות צדיקים,		
385. הכסף מלך זיע"א,		
386. רבי מרדכי שרעבי זיע"א.		
387. האם יש יותר קירוב הגאולה מלימוד זה?		
388. 2 דקות לימוד הזוהר הקדוש בשבת בשמחה שווה 33,000. (שלושים ושלוש אלף) שנה!!!		
389. לתערוכת כלי בית המקדש לתלמודי תורה קבוצות וכדומה, צלצלו אל "באר החיים"-המרכז לבית המקדש והמשכן 02-9924486		
עלון אור הזוהר - גליון 21 - חודש ניסן תש"ע [8 עמודים]		
390. שער.		
391. כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו.	א	159
392. מפתח העלון.		
393. לאורם נלך - לקט מספרי הקדמונים על הזוהר.	ב	160
394. אור אדם.		
395. סגולת אמירת אמן יהא שמיה רבא.		
396. סודות מלחמת נגז ומגוג.		
397. גימטריה נפלאה.	ג	161
398. אמן יהא שמיה רבא ככוונה יציל אותנו מפעצת אטום!!!		
399. גימטריה נפלאה!!!		
400. כל נפש מישראל למגדול ועד נקט מחויב ללמוד ספר הזוהר מידי יום ביזמו, ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה, חוק ולא יעבור, לתקון הגאולה האמיתית, ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא.		
401. (רבי ירושלים תרפ"א)		

עמו, וְגַרְם לָהֶם גְּלוּת וְלִשְׁכִּינָה שְׁגָלְתָה בֵּינֵיהֶם, וְאָף עַל פִּי שְׁנִגְזָרָה הַגְּזֵרָה, וּבְאֲרוּהוּ שְׁבִשְׁבִיל פְּתַנַּת הַפְּסִים שְׁעֵשָׂה לוֹ יוֹתֵר, מֶה כְּתוּב? וַיִּרְאוּ אֲחֵיו.

וַיְחַלְּלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וְגו'. רַבִּי חֲזִיָּא פְּתַח וְאָמַר, (במדבר יב) וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ נָא דְבַרְי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם ה' בְּמִרְאָה אֱלֹוֹ אֶתְוַדַּע בְּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ. בֹּא רֵאָה כְּמָה דְרֵגוּת לְדְרֵגוּת עֵשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּלָם עוֹמְדִים זֶה עַל זֶה, דְרֵגָה עַל דְרֵגָה, זֹו לְמַעְלָה מִזֹּו, וְכַלְזֵן יוֹנְקוּת אֱלוֹ מֵאֱלוֹ כְּרֵאוֹי לָהֶם, אֱלוֹ מִיְמִין וְאֱלוֹ מִשְׁמָאל, וְכָלֶם מְמַנּוּת אֱלוֹ עַל אֱלוֹ הַכֹּל כְּרֵאוֹי.

בֹּא רֵאָה, כָּל נְבִיאֵי הָעוֹלָם, כְּלָם יוֹנְקִים מִצַּד אֶחָד מֵתוֹךְ שְׁתֵּי דְרֵגוּת יְדוּעוֹת, וְאוֹתָן הַדְרֵגוּת הֵיךְ נִרְאוּת בְּתוֹךְ הָאֶסְפֶּקְלָרִיָּה שְׁאִינְיָה מְאִירָה, שְׁכְּתוּב בְּמִרְאָה אֱלֹוֹ אֶתְוַדַּע. מֶה הִיא הַמִּרְאָה? כְּמוֹ שְׁנֹאמַר [שְׁמָרָה] הַמִּרְאָה שְׁכָּל הַגְּוֹנִים נִרְאוּם בְּתוֹכָהּ, וְזוּהִי הָאֶסְפֶּקְלָרִיָּה שְׁאִינְיָה מְאִירָה. בְּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ, זֶהוּ אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּנֻבּוּאָה, כְּמוֹ שְׁבְּאֲרוּהוּ, וְהִיא הַדְרֵגָה הַשְּׁשִׁית מֵאוֹתָהּ הַדְרֵגָה שֶׁל נְבוּאָה, וְהִיא הַדְרֵגָה שֶׁל גְּבֻרֵיִאל שְׁמֻמָּה עַל הַחֲלוֹם, וְהֵרִי נִתְבְּאֵר.

בֹּא רֵאָה, כָּל חֲלוֹם שֶׁהוּא כְּרֵאוֹי, בֹּא מִן הַדְרֵגָה הַזֹּו, וְעַל כֵּן אֵין לָךְ חֲלוֹם שְׁלֹא יִתְעַרְבוּ בּוֹ דְּבָרִים כּוֹזְבִים, כְּמוֹ שְׁבְּאֲרָנוּ. וּמִשּׁוּם כֵּן מֵהֶם אָמַת וּמֵהֶם כּוֹזְבִים, וְאֵין לָךְ חֲלוֹם שְׁאֵין בּוֹ מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה. וּמִשּׁוּם שִׁישׁ בְּחֲלוֹם הַכֹּל כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, כָּל הַחֲלוֹמוֹת שְׁבְּעוֹלָם הוֹלְכִים אַחַר פְּתוּרָן הַפֶּה, וּבְאֲרוּהוּ שְׁכְּתוּב (בראשית מא) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פְּתַר לָנוּ כֵּן הָיָה. מֶה

דְּרָחִים לִיָּה יִתִּיר, דְּגַרְם לִיָּה דְּאֶתְגְּלִי מְאָבוֹי, וְאֶתְגְּלִי אָבוֹי בְּהִדְיָה, וְגַרְם לָהוּ גְלוּתָא (דף קפג ע"א) וְלִשְׁכִּינְתָא דְּאֶתְגְּלִיָּא בֵּינֵיהוּ. וְאָף עַל גַּב דְּאֶתְגְּזִירַת גְּזֵרָה, וְאוֹקְמוּהָ דְּבִגִּין פְּתַנַּת פְּסִים דְּעֵבַד לִיָּה יִתִּיר, מֶה כְּתִיב וַיִּרְאוּ אֲחֵיו:

וַיְחַלְּלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וְגו', רַבִּי חֲזִיָּא פְּתַח וְאָמַר, (במדבר יב) וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ נָא דְבַרְי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יי בְּמִרְאָה אֱלֹוֹ אֶתְוַדַּע בְּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ. תָּא חֲזִי, כְּמָה דְרֵגִין לְדְרֵגִין עֵבַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכַלְהוּ קִיְיָמִי דָּא עַל דָּא. דְרֵגָא עַל דְרֵגָא, דָּא לְעֵיל מִן דָּא, וְכַלְהוּ יְנַקִּין אֱלִין מִן אֱלִין כְּדָקָא חֲזִי לִוְן, אֱלִין מִיְמִינָא וְאֱלִין מִשְׁמָאלָא, וְכַלְהוּ אֶתְמַנֵּן אֱלִין עַל אֱלִין, כְּלָא כְּדָקָא יֵאוּת.

תָּא חֲזִי, כָּל נְבִיאֵי דְעֵלְמָא כְּלָהוּ יְנַקִּי מִסְטָרָא חֲדָא, מִגּוֹ תְרִין דְרֵגִין יְדִיעֵן, וְאֵינוֹן דְרֵגִין הֵוֹן אֶתְחַזִּיין בְּגוֹ אֶסְפֶּקְלָרִיָּה דְלָא נִהְרָא, דְכְּתִיב בְּמִרְאָה אֱלֹוֹ אֶתְוַדַּע, מְאִי הוּא מִרְאָה, כְּמָה דְאֶתְמַר (ד"א ל"ג דְּמִרְאָה) חִיזוּ דְכָל גְּוֹנֵן אֶתְחַזִּיין בְּגוֹוָה, וְדָא הִיא אֶסְפֶּקְלָרִיָּא דְלָא נִהְרָא. בְּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ, דָּא הוּא חַד מִשְׁתִּין בְּנֻבּוּאָה כְּמָה דְאוֹקְמוּהָ. וְאֵיהוּ דְרֵגָא שְׁתִּיתָאָה מֵהֵוּא דְרֵגָא דְנְבוּאָה וְאֵיהוּ דְרֵגָא דְגְבֻרֵיִאל דְמִמְנָא עַל חֲלָמָא. וְהָא אֶתְמַר.

תָּא חֲזִי, כָּל חֲלָמָא דְאֵיהוּ כְּדָקָא יֵאוּת מֵהֵאִי דְרֵגָא קָא אֶתְיָא, וְעַל דָּא לִית לָךְ חֲלָמָא דְלָא יִתְעַרְבוֹן עִמִּיהָ מְלִין כְּדִיבִין, כְּמָה דְאוֹקִימְנָא, וּבִגִּין כֵּן מְנִיְהוּ קְשׁוּט וּמְנִיְהוּ כְּדִיבִין, וְלִית לָךְ חֲלָמָא דְלָא אֵית בֵּיה מֵהֵאִי גִיסָא וּמֵהֵאִי גִיסָא.

וּבִגִּין דְאֵית בֵּיה בְּחֲלָמָא כְּלָא כְּדְאֶמְרוּן, כָּל חֲלָמִין דְעֵלְמָא אֲזִלִין בְּתַר

הטעם? משום שיש בחלום קוב
ואמת, והדבור שולט על הכל,
ומשום כך צריך החלום פתרון
טוב. רבי יהודה אמר, משום
שכל חלום הוא מהפדרגה
שלמטה, והדבור שולט עליו,
ומשום כך כל חלום הולך אחר
הפתרון.

פתח ואמר, (איוב לב) בחלום חזיון
לילה בנפל תרדמה על אנשים
בתנומות עלי משכב אז יגלה
אזן אנשים ובמסרם יחתם. בא
ראה, כשעולה אדם למטתו, הוא
צריך להמליך עליו מלכות
שמים בראשונה, ואחר כך לאמר
פסוק אחד של רחמים, ובארוהו
הדברים. משום שהנה כאשר
אדם ישן על מטתו, הנה נשמתו
יוצאת ממנו והולכת ומשוטטת
למעלה, כל אחד ואחד כפי
דרכו, וכך עולה, כמו שנתבאר.
מה כתוב? בחלום חזיון לילה,
כשבני אדם שוכבים במטתם
ישנים והנשמה יוצאת מהם. זהו
שכתוב בתנומות עלי משכב אז
יגלה אזן אנשים. ואז הקדוש
ברוך הוא מודיע לנשמה,
באותה הדרגה שעומדת על
החלום, אותם הדברים
שעתידיים לבא על העולם, או
אותם דברים כפי אותם
ההרהורים של לבו, משום
שאדם נוטל דרך של תוכחות
העולם.

משום שהנה לא מודיעים לאדם
בעוד שהוא עומד בכת הגוף ניא
של רוח) כמו שאמרנו, אלא מלאך
מודיע לנשמה, והנשמה לאדם,
ואותו החלום הוא מלמעלה,
כשהנשמות יוצאות מן הגופים
ועולות כל אחת ואחת כפי
דרכה. וכמה דרגות על דרגות
בסוד החלום, קלן בסוד
החכמה. ובא וראה, החלום

פשרא דפומא, ואוקמוה. דכתיב, (בראשית מא)
ויהי כאשר פתר לנו כן היה. מאי טעמא,
בגין דאית ביה בחלמא כדיבו וקשוט, ומלה
שלטא על כלא, ובגין כך בעי חלמא פשרא
טבא. רבי יהודה אמר, בגין דכל חלמא
מדרגא דלתתא איהו, ודבור שלטא עליה.
ובגין כך כל חלמא אזלא בתר פשרא.

פתח ואמר, (איוב לב) בחלום חזיון לילה בנפל
תרדמה על אנשים בתנומות עלי
משכב אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם.
תא חזי, פד סליק בר נש לערסיה, מיבעי ליה
לאמלקא עליה מלכותא דשמיא בקדמיתא,
ולבתר יימא חד פסוקא דרחמי ואוקמוה
חברייא. בגין דהא כד בר נש גאים על
ערסיה, הא נשמתיה נפקא מניה ואזלא
ושטיא לעילא, כל חד וחד כפום ארחה
והכי סליקת פמה דאתמר.

מה פתיב, בחלום חזיון לילה. פד בני נשא
שכבי בערסייהו ניימין ונשמתא נפקת
מנייהו. הדא הוא דכתיב, בתנומות עלי
משכב אז יגלה אזן אנשים. וכדין קדשא
ברוך הוא אודע לה לנשמתא בההוא דרגא
דקיימא על חלמא, אינון מלין דזמינין
למיתי על עלמא או אינון מלין כפום אינון
הרהורין דלביה. בגין דבר נש נטיל ארחה
דתוכחי דעלמא.

בגין דהא לא מודיעין ליה לבר נש בעוד
דאיהו קאים בתוקפא דגופא (מ"א דרוחא)
פדקאמרן, אלא מלאכא אודע לנשמתא
ונשמתא לבר נש. וההוא חלמא איהו
מלעילא, פד נשמתין נפקין מגופי וסלקין כל
חד וחד כפום ארחה. וכמה דרגין על
דרגין, ברזא דחלמא כלהו ברזא דחכמתא.

דְּרָגָה אַחַת, הַמְרָאָה דְּרָגָה אַחַת, הַנְּבוּאָה דְּרָגָה אַחַת, וְכֻלָּם דְּרָגוֹת לְדְרָגוֹת אֵלֶּה עַל אֵלֶּה.

וַיְחַלְּמֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ עַל חֲלוֹמוֹתָיו. מִכָּאן שְׁלֵא צָרִיף הָאָדָם לומר אֵת חֲלוֹמוֹ רַק לְאוֹתוֹ הָאָדָם שְׂאוֹהֵב אוֹתוֹ, וְאִם לֹא - הוּא גוֹרֵם לוֹ. שְׂאֵם אוֹתוֹ הַחֲלוֹם מִתְהַפֵּף לְגַנֵּן אַחֵר - הוּא גוֹרֵם לְסֻלְקוֹ

בֵּא רְאֵה שְׂיוֹסֵף אָמַר אֵת הַחֲלוֹם לְאָחִיו, וְעַל כֵּן גָּרְמוֹ לוֹ לְסַלֵּק אֵת חֲלוֹמוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים שֶׁהִתְעַכֵּב. רַבֵּי יוֹסֵי אָמַר, מִנֵּיִן לָנוּ? שֶׁכְּתוּב וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ. מַה זֶה שְׁנָא אֹתוֹ? שֶׁגָּרְמוֹ לוֹ בְּזֶה קְטְרוּגִים.

מַה כְּתוּב? וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי. שְׂרָצָה מֵהֶם שִׁישְׁמְעוּ לוֹ, וְהוּא הוֹדִיעַ לָהֶם אוֹתוֹ הַחֲלוֹם, שְׂאֵלְמֵלֵא הֵם שֶׁהִפְכוּ אוֹתוֹ לְגַנֵּן אַחֵר - כִּף הַתְּקִיָּם, וְהֵם הִשִּׁיבוּ וַאֲמָרוּ, הַמְלִיךְ תְּמַלִּיךְ עֲלֵינוּ אִם מְשׁוּל תְּמַשֵּׁל לָנוּ? מִיָּד אָמְרוּ לוֹ אֵת פֶּשֶׁר הַחֲלוֹם וְגִזְרוּ גִזְרָה, וַיִּמְשׁוּם כִּף וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ.

רַבֵּי חִיָּיא וְרַבֵּי יוֹסֵי הָיוּ מְצוּיִים לְפָנָי רַבֵּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבֵּי חִיָּיא, הִנֵּה שְׁנֵינוּ, חֲלוֹם שְׁלֵא נִפְתַּר כְּמוֹ אֲגָרַת שְׁלֵא נִקְרָאָה, אִם מִשׁוּם שֶׁהִתְקִיָּם וְהוּא לֹא יָדַע, אוֹ שְׁלֵא הִתְקִיָּם כָּלֵל. אָמַר לוֹ, הַתְּקִיָּם וְלֹא נוֹדַע, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ הַחֲלוֹם תְּלוּי עֲלָיו כַּח, וְהוּא לֹא נוֹדַע וְלֹא יָדוּעַ אִם הַתְּקִיָּם וְאִם לֹא הַתְּקִיָּם.

וְאֵין לָךְ דְּבַר בְּעוֹלָם שֶׁטָּרַם יָבֵא לְעוֹלָם שְׂאֵינוּ תְּלוּי בְּחֲלוֹם אוֹ עַל יְדֵי כְרוֹז, שֶׁהָרִי נֹאֲמַר שְׁכַל דְּבַר וְדְבַר בְּטָרַם יָבֵא לְעוֹלָם מְכַרְזִיִּים

וְתֵא חֲזִי, חֲלוֹם דְּרָגָא חֲדָא, מְרָאָה דְּרָגָא חֲדָא, נְבוּאָה דְּרָגָא חֲדָא, וְכֻלְהוּ דְּרָגִין לְדְרָגִין אֵלִין עַל אֵלִין.

וַיְחַלְּמֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ עַל חֲלוֹמוֹתָיו. מִהֶכָּא דְלֹא מִיבְעִי לִיהַ לְבַר נֶשׁ לְמִימַר חֲלַמְיָה בַר לֵהוּא בַר נֶשׁ דְּרַחִים לִיהַ, וְאִי לֹא, אִיהוּ גָרִים לִיהַ. דָּאִי הֵהוּא חֲלַמְא מִתְהַפֵּף לְגוֹנָא אַחֲרָא, אִיהוּ גָרִים לְסֻלְקָא.

תֵּא חֲזִי, דִּיּוֹסֵף אִיהוּ אָמַר חֲלַמְא לְאַחוּהִי, וְעַל דָּא גָרְמוֹ לִיהַ לְסֻלְקָא חֲלַמְיָה תְּרִין וְעֶשְׂרִין שָׁנִין דִּאֲתַעֲכַב. רַבֵּי יוֹסֵי אָמַר, מִנֵּלָן, דְּכַתִּיב וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ. מָאִי שְׁנָא אוֹתוֹ, דְּגָרְמוֹ לִיהַ קְטְרוּגִין בְּדָא.

מַה כְּתִיב, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה (דף קפג ע"ב) אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי, דְּבַעֲא מִנֵּייהוּ דִּישְׁמְעוּן לִיהַ. וְאִיהוּ אוֹדַע לָהּ הֵהוּא חֲלַמְא, דְּאֵלְמֵלֵא אֵינוֹן דִּאֲהַפְכוּ לִיהַ לְגוֹנָא אַחֲרָא, הֶכִי אֲתַקְיִים. וְאֵינוֹן אֲתִיבּוּ וַאֲמָרוּ הַמְלִיךְ תְּמַלִּיךְ עֲלֵינוּ אִם מְשׁוּל תְּמַשֵּׁל בְּנוּ. מִיָּד אָמְרוּ לִיהַ פֶּשֶׁרָא דְחֲלַמְא וְגִזְרוּ גִזְרָה, וּבְגִין כִּף וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא אוֹתוֹ.

רַבֵּי חִיָּיא וְרַבֵּי יוֹסֵי הָווּ שְׂכִיחֵי קַמְיָה דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן, אָמַר רַבֵּי חִיָּיא, הָא תְּנִינָן חֲלַמְא דְלֹא אֲתַפְשֵׁר, כְּאֲגָרַתָא דְלֹא מִתְקַרְיָא. אִי בְּגִין דִּאֲתַקְיִים וְאִיהוּ לֹא יָדַע, אוֹ דְלֹא אֲתַקְיִים כָּלֵל. אָמַר לִיהַ, אֲתַקְיִים וְלֹא אֲתִיידַע, דְּהָא הֵהוּא חֲלַמְא חִילָא תְּלִיא עֲלִיהַ, וְאִיהוּ לֹא אֲתִיידַע וְלֹא יָדַע, אִי אֲתַקְיִים אִי לֹא אֲתַקְיִים.

וְיִיתִי לָךְ מְלָה בְּעֵלְמָא דְעַד לֹא יִיתִי לְעֵלְמָא, דְלֹאוּ אִיהִי תְּלִיא בְּחֵלְמָא

אוֹ עַל יָדָא דְכְרוּזָא. דְּהָא אֲתַמַּר דְּכַל מְלָה וּמְלָה עַד לֹא יִיתִי לְעֵלְמָא,

עליו בְּרָקיע, ומשם מתפשט בעולם ונתן על ידי הפרוז, והכל משום שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים, בזמן שנביאים נמצאים בעולם, ואם לא - אף על גב שנבואה לא שורה, חכמים עדיפים מנביאים, ואם לא - נתן בחלום, ואם לא - הדבר נמצא בצפרי השמים, והרי בארזה.

וידברו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם. רבי שמעון אמר, לרעות צאן אביהם היה צריך להיות! מה זה א"ת נקוד מעליו? לרבות שכינה עמהם, שהיא שרונה עמהם, משום שהם היו עשרה, שהרי יוסף לא היה עמהם, ובנימין הוא קטן בפית, ומשום כך הם היו עשרה, וכשהלכו, השכינה היתה בניניהם, ועל כן נקוד מלמעלה.

ומשום כך, בזמן שמכרו את יוסף, השתתפו כלם עם השכינה, ושתפו אותה עמהם כשעשו שבועה, ועד שהתגלה דבר יוסף, לא שרתה שכינה על יעקב.

ואם תאמר שהשכינה לא נמצאה עמהם - בא ראה, שכתוב (תהלים קכב) ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה'. כלם צדיקים וחסידים, הקיום של כל העולם, הם קיום למעלה ולמטה.

פתח ואמר, (שם) שמחתי באמרים לי בית ה' גלף. את הפסוק הזה בארוהו, שדוד היה עם לבו לבנות הבית, כמו שנאמר (מלכים-א ח) ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם ה' וגו'. ואחר כך מה פתוב? רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך

מכרזי עליה בְּרָקיע. ומתמן אתפשט בעלמא ואתיהיב על ידא דְּכְרוּזָא. וכלא בגין דְּכְתִיב, (עמוס ג) כי לא יעשה יי אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים, בזמנא דנביאים אשתפחו בעלמא. ואי לאו, אף על גב דנבואה לא שריא, חכימי עדיפי מנביאים. ואי לא, אתיהיב בחלמא. ואי לאו, בצפרי שמיא משתפחי מלה והא אוקמוהו:

וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם. רבי שמעון אמר, לרעות צאן אביהם מיבעי ליה, מאי א"ת נקוד מלעילא, לאסגאה עמהון שכינתא, דאיהי עמהון שרייא. בגין דאינון הוו עשרה, דהא יוסף לא היה עמהון, ובנימין איהו זעיר בביתא. ובגין כך אינון הוו עשרה. וכד אזלו הות שכינתא בניניהו, ועל דא נקוד מלעילא.

ובגין כך בזמנא דזבינו ליה ליוסף אשתתפו כלהו בהדי שכינתא ואשתיפו לה בהדיהו כד עבידו אומאה. ועד דאתגלייא מלה דיוסף, לא שריא שכינתא עליה דיעקב. ואי תימא דשכינתא לא אשתפחת עמהון. תא חזי, דכתיב (תהלים קכב) ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי. פלהו צדיקי וחסדי קיומא דכל בעלמא, קיומא אינון לעילא ותתא.

פתח ואמר, (תהלים קכב) שמחתי באמרים לי בית יי גלף. האי קרא אוקמוהו, דדוד היה עם לפיה למבני ביתא. פמה דאת אמר, (מלכים א ח) ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יי וגו'. ולבתר מה כתיב רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך

היצא מחלציה הוא יבנה הבית לשמי. וכל ישראל היו יודעים את זה, והיו אמרים מתי ימות

דוד ויקום שלמה בנו ויבנה את
הבית, ואז עמדות היו רגלינו
בשעריך ירושלם, אז נעלה
ונקריב שם קרבנות.

ועם כל זה, אף על גב שהיו
אומרים מתי ימות הנזקן הזה,
אזי שמחתי ושמחה היתה לי
בשביל בני, שהיו אומרים שבני
יקום תחתי לגמר את המצוה
לבנות את הבית. אז התחיל
לשבת אותה ואמר, ירושלים
הבנויה פעור שחברה לה יחדו.
שנינו, עשה הקדוש ברוך הוא
ירושלים למטה כמו שלמעלה,
וזו מתקנת [ו] כנגד זו, שכתוב
(שמות טו) מכוון לשבתך פעלת ה'.
הבנויה, שעתיד הקדוש ברוך
הוא להוריד את ירושלים
שלמעלה כראוי, ומשום כך
הבנויה. שחברה לה יחדו, והרי
באריה, שחברה? הנה צריך
להיות שחברו! אלא שהתחברה
האם עם הבת ונהיו יחד,
ובאריהו.

ויאמר ששם עליו שבטים, אלו
הם קיום של העולם והתקון של
העולם התחתון. ואל תאמר
שהעולם התחתון לבדו, אלא
אפלו של העולם העליון,
שכתוב שבטי יה עדות לישראל,
הוקא לישראל, משום שהם
הקיים למטה, עדות הם למעלה,
והכל - להודות לשם ה', להודות
לשם הקדוש ברוך הוא לכל
הצדדים, שכתוב להודות לשם
ה'.

וימצאהו איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מה
תבקש. מה כתוב למעלה?
ויאמר ישראל אל יוסף הלא
אחיד רעים בשכם לכה ואשלחך
אליהם. וכי יעקב השלם, שהיה
אוהב את יוסף מכל בניו והיה
יודע שכל אחיו היו שונאים

יבנה הבית לשמי. וכל ישראל הו' ידעי דא,
והו' אמרו אימתי ימות דוד ויקום שלמה
בריה ויבנה ביתא. וכדין עומדות היו רגלינו
בשעריך ירושלים, כדין ניסק ונקריב תמן
קרבנין.

ועם כל דא, אף על גב דהו' אמרו אימתי
ימות סבא דא, כדין שמחתי. וחדוה
הוה לי בגין ברי, דהו' אמרי דברי יקום
תחתי למגמר פקודא למבני ביתא. כדין
שרי ושבח לה ואמר, ירושלים הבנויה כעיר
שחברה לה יחדו.

הנן עבד קדשא בריך הוא ירושלים לתתא
כגוונא דלעילא, ודא מתתקנא (דא)
לקבל דא דכתיב, (שמות טו) מכוון לשבתך פעלת
יי. הבנויה, דזמין קדשא בריך הוא לנחתא
לה ירושלים דלעילא כדקא יאות, ובגין כך
הבנויה. שחברה לה יחדו, והא אוקמוה
שחברה שחברו מיבעי ליה. אלא דאתחברת
אמא בכרתא והו' כחדא ואוקמוה.

ואתמר. ששם עליו שבטים אלין אינון
קיומא דעלמא ותקוונא דעלמא
תתאה, ולא תימא דעלמא תתאה בלחודוי,
אלא אפילו דעלמא עלאה. דכתיב שבטי יה
עדות לישראל, לישראל דייקא. בגין דאינון
קיומא לתתא, סהדותא אינון לעילא. וכלא
להודות לשם יי, לאודאה שמייה דקדשא
ברוך הוא לכל סטרין, דכתיב להודות לשם
יי:

וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה תבקש. (דף קפד ע"א)
מה כתיב לעילא, ויאמר ישראל אל יוסף
הלא אחיד רעים בשכם לכה ואשלחך
אליהם. וכי יעקב שלימא דהוה רחים ליה

אותו, למה שלח אותו אליהם?
אלא הוא לא חשד עליהם,
שהיה יודע שכלם היו צדיקים
ולא חשד אותם, אלא הקדוש
ברוך הוא גרם את כל זה כדי
לקיים את הגזרה שגזר בין
הבתרים.

מצאנו בספרי הקדמונים,
שצריכים בני יעקב הללו לשלט
עליו בטרם ירד למצרים, שאלו
הוה ירד למצרים והם לא היו
שולטים בו בראשונה, וכלו
המצרים לשלט על ישראל
לעולמים, והתקיים ביוסף
שנמכר לעבד, והם שלטו עליו,
ואף על גב שיוסף היה אחר כף
מלך והמצרים היו עבדים שלו,
נמצאו ישראל ששלטו על כלם.
בא ראה שיוסף הוא הבריה
העליונה, כל זמן שמתקיים
הברית, השכינה מתקיימת עם
ישראל בשלום כראוי. בין
שהסתלק יוסף, הברית העליונה,
מן העולם, אז הברית והשכינה
וישראל יצאו כלם לגלות, והנה
בארנו שבתוב (שמות א) ויקם מלך
חדש על מצרים אשר לא ידע את
יוסף, והכל היה מעם הקדוש
ברוך הוא כראוי.

בא ראה, וימצאהו איש - זה
גבריאל. ופרשוהו, כתוב פאן
וימצאהו איש, וכתוב שם (דניאל
ט) והאיש גבריאל אשר ראיתי
בחזון בתחלה. והנה תעה -
תועה בכל, שבטח על אחיו
שהיה מבקש את האחיה שלחם
ולא מצא, ובקש אותם ולא
מצא, ועל כן תועה בכל. ועל זה,
וישאלהו האיש לאמר מה
תבקש.

ויאמר את אחי אנכי מבקש וגו'.
ויאמר האיש נסעו מזה וגו'. רבי
יהודה פתח (שיר ח) מי יתנף פאח
לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ

ליוסף מקל בנוי, והוה ידע דכל אחוי הוו
סנאין ליה, אמאי שדר ליה לגבייהו. אלא
איהו לא חשיד עלייהו, דהוה ידע דכלהו
הוו זפאין, ולא חשיד לון. אלא גרים קדשא
ברוך הוא כל דא, בגין לקיימא גזרה דגזר
בין הבתרים.

אשבהנא בספרי קדמאי, דבעיין אלין בני
יעקב לשלטאה עלוי עד לא יחות
למצרים. דאילו הוא יחות למצרים, ואינון
לא שלטו ביה בקדמיתא. וכלי מצראי
לשלטאה לעלמין עלייהו דישראל,
ואתקיימא ביה ביוסף דאזדבן לעבדא ואינון
שלטו עלוי. ואף על גב דיוסף הוה מלפא
לבתר, ומצראי הוו עבדין ליה, אשתפחו
ישראל דשלטו על פלהו.

הא חזי, דיוסף דאיהו ברית עלאה, כל
זמנא דאתקיים ברית, שכינתא אתקיים
בהדייהו דישראל בשלם פדקא יאות, בין
דאסתלק יוסף ברית עלאה מעלמא, פדין
ברית שכינתא וישראל פלהו בגלותא נפקו,
והא אוקימנא דכתיב (שמות א) ויקם חדש
על מצרים אשר לא ידע את יוסף. וכלא הוה
מעם קדשא בריך הוא פדקא יאות.

הא חזי, וימצאהו איש דא גבריאל,
ואוקמוהו. פתיב הכא וימצאהו איש,
וכתיב התם (דניאל ט) והאיש גבריאל אשר
ראיתי בחזון בתחלה. והנה תועה, בכלא
תועה, דאבטח על אחיו דהוה מתבע אחוה
דלהון ולא אשפח, ותבע להו ולא אשפח.
ועל דא תועה בכלא, ועל דא וישאלהו
האיש לאמר מה תבקש:

ויאמר את אחי אנכי מבקש וגו'. ויאמר
האיש נסעו מזה וגו', רבי יהודה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עֲלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עֲלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עֲלֵיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

🌿 **מפתח עלוני אור הזוהר 1-34** 🌿

תוכן העלונים	עמוד העלון	עמוד הספר
402. אור הזוהר בגבורתו. 403. ספר הליכות מרדכי, מהצדדיק המקובל הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א הרב מפורת. 404. שיעור בוהר הקדוש.	ד	162
405. המשך אור הזוהר בגבורתו. 406. המשך הליכות מרדכי. 407. המשך מאמר מהצדדיק המקובל הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א. 408. המשך מאמר מהרב מפורת שליט"א. 409. המשך שיעור בוהר הקדוש.	ה	163
410. ביאת המשיח. 411. סעודת הצדיקים. 412. שור הבר ולוויתן. 413. תחית המתים.	ו	164
414. המשך ביאת המשיח. 415. המשך סעודת הצדיקים. 416. המשך שור הבר ולוויתן. 417. המשך תחית המתים.	ז	165
418. קומיקס. 419. אחי הזקר שמע נא את קולו של הרשב"י הקורא אלינו בקול רעש גדול!!!	ח	166
עלון אור הזוהר - גליון 22 - חודש ניסן תש"ע [8 עמודים]		
420. שער. 421. הסכמת חברי הבר"ץ העדה החרדית תשס"ב על הזוהר הקדוש. 422. מפתח לעלון.	א	167
423. חשבון מדויק על גדל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש. 424. לימוד זוהר ביום השבת במשך שעה - שוה ללימוד 75 שנה בימות החול.	ב	168
425. המשך חשבון מדויק על גדל הזכות לימוד זוהר הקדוש בשבת קודש. 426. המשך לימוד זוהר ביום השבת במשך שעה - שוה ללימוד 75 שנה בימות החול, (חשבון חדש).	ג	169
427. קריאה קדושה - אנגלית. 428. בר"ץ ירושלים תרפ"א.	ד	170
429. כוחו של יהודי - אנגלית.	ה	171
430. הבעש"ט והזוהר - אנגלית.	ו	172
431. תפארת חיים והזוהר - אנגלית. 432. הורד"א והזוהר. 433. החזון איש והזוהר. 434. המה"ק רבי מרבי שרעבי והזוהר.	ז	173
435. קומיקס. 436. גדולי ישראל והזוהר. 437. תמונת של 8 גדולי ישראל והזוהר.	ח	174
עלון אור הזוהר - גליון 23 - חודש אייר תש"ע [8 עמודים]		
438. לקנות את ספרי הזוהר הקדוש במחירי רצפה!! 439. און אדם עדיין לא שמעה מחירים כאלה לספרי הזוהר הקדוש!! 440. ממש ימות המשיח בפתחו! - כל אחד יכול להיות לו בביתו ספרי הזוהר הקדוש - בלי חורים (- לא בכיס ולא בלגז)!!! 441. רוצו לזנות של מנחה הרבים הרב פנחס ראובן הי"ו. 442. או למפעל הזוהר העולמי - עיינו בעלון!! 443. לאורם נלך - ספר התגלות הזוהר בהמשכים. 444. פרק א'. 445. פרק ב'.	א	175
446. המשך פרק ב' של הספר הנ"ל. 447. אור ישראל - גדולי ישראל והזוהר.	ג	177
447. אור ישראל - גדולי ישראל והזוהר.	ד	178